30 de novembre: Sant Andreu, apòstol

Text de l'Evangeli (*Mt* 4,18-22): En aquell temps, Jesús, tot caminant vora el mar de la Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, que tiraven la xarxa al mar, ja que eren pescadors. I els diu: «Veniu darrere meu, i us faré pescadors d'homes». I ells, a l'instant, deixant les xarxes, el seguiren (...).

Sant Andreu, apòstol

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui parlem del germà de Simó Pere, sant Andreu, el qual també era un dels Dotze. Sens dubte, tenia un gran prestigi dins de les primeres comunitats cristianes. El llaç de sang entre Pere i Andreu, així com la crida comú que els adreçà Jesús, són esmentats expressament als Evangelis.

Andreu era deixeble del Joan Baptista; i un dia escoltà que el Baptista proclamava Jesús com "l'anyell de Déu". Aleshores, es mogué i seguí el Senyor. L'Església bizantina l'honora amb l'apel·latiu del "primer cridat" ("Protóklitos"). És considerat com l'apòstol dels grecs als anys que seguiren a Pentecosta. Per la relació fraterna entre Pere i Andreu, l'Església de Roma i l'Església de Constantinoble se senten de manera especial com Esglésies agermanades entre si.

—Sant Andreu, ensenyeu-nos a seguir Jesús amb promptitud, a parlar d'Ell amb entusiasme i a conrear amb Ell una relació d'autèntica familiaritat: només en Ell podem trobar el darrer sentit de la nostra vida.